

structie, waarbij marktpartijen samen met een overheidsinstantie de financiële middelen voor het project leveren. Aan de landschapsarchitect en groenvoorzienner de taak om te proberen de architect, aannemer en/of projectontwikkelaar ervan te overtuigen dat hij een ander en beter product levert, wanneer hij niet alleen voldoende ruimte laat voor de groenstructuren in zijn project, maar er ook de nodige middelen voor beschikbaar moet stellen. En dat valt niet mee!

Het zou te veel ruimte in beslag nemen om voor de hiervoor beschreven problematiek nu een enigszins bevredigende oplossing aan te reiken, als zoiets al mogelijk is. Maar de belangrijkste factor hebben we nog niet genoemd: de factor tijd. Louis Le Roy, ontwerper van onder andere de ecologische tuin in Heerenveen, heeft gezegd:

„Stadswijken groeien niet, maar worden volledig gemaakt in korte tijd.” Wat men verder ook van zijn ideeën mag vinden, hiermee slaat hij wel de spijker op de kop. Dat maakt dat mensen zich soms overvallen voelen door de ontwikkelingen.

Met betrekking tot het stedelijk

groen concludeert Le Roy: „De enige mogelijkheid om het groen binnen de stad vollediger te laten functioneren is dat de groenvoorziening niet tot stand komt, nadat de stedenbouw is voltooid. Beter is het wanneer beplanting aan de bouw van steden voorafgaat.”

Hier sluit de visie van Le Roy aan bij die van stedenbouwkundigen als het echtpaar Tummers-Zuurmond. Als we de invulling van de ruimte overlaten aan marktpartijen, kunnen we een ontwikkeling in deze richting - namelijk eerst de groenstructuren, dan de bouw - in principe wel vergeten, enkele uitzonderingen daargelaten. Bij de inrichting van bedrijvenparken is die ontwikkeling al gaande.

Om dit ook op termijn - wat nodig is, anders zijn de ongelukken al gebeurd en rest niets anders dan lapwerk - voor nieuwbouw van woningen en woonwijken te realiseren is de invloed van de politiek een absolute noodzaak. „Terwijl de technische infrastructuur voor vervoer en verkeer opnieuw veel financiële en politieke aandacht krijgt, is de ruimtelijk-landschappelijke

structuur van stedelijke gebieden op termijn een even belangrijke investering te noemen” zeggen Tuinman-Zuurmond.

Het zal van de bestuurders en de politici afhangen of zij de bovengenoemde inzichten van onder anderen LeRoy en het echtpaar Tummers-Zuurmond ter harte nemen.

In een democratisch bestel is het zaak om zich steeds weer te herinneren dat wij zelf, de consumenten van het beleid, ook dit beleid hebben gewild, want bestuurders en politici worden nu eenmaal gekozen. Er valt hen in principe niets te verwijten behalve wanneer zij hun beloften niet waarmaken.

Niet alleen bij politici maar ook bij brede lagen van de bevolking zal de invulling van het stedelijk groen als belangrijk item moeten gaan leven, wil daar ooit verandering komen. De rekening wordt opgemaakt door de toekomstige generaties. Zij zullen de balans opmaken en beoordelen wat wij ervan hebben gemaakt. Zij, en niet wij, krijgen diezelfde rekening gepresenteerd.

De Le Roy-tuin in Heerenveen is bij een experiment gebleven. De creativiteit van de grote vernieuwers van de Nederlandse tuin- en landschapsarchitectuur vindt men bijna nergens in de groenstructuren van onze steden en dorpen terug.

Foto LC